

Publicerad 2008-06-13 19:41 av Ken Cassel

Utan ett ord så gick hon bara sin väg

för där stod jag nu ensam kvar med tårar i ögonen

Och såvitt som jag förstår så var det jag som led

Ja, jag stod där förvånad och undrandes vad jag hade gjort för fel

Ja, jag önskar att hon hade kunnat talat om det för mig min älskade tjej för det enda som jag kunde se nu var att hon bara

försvann i fjärran

Utan ett ord vände hon bara på klacken och gick sin väg

Själv förstod jag ingenting

För där stod jag nu ensam kvar

Det enda som jag förstår är att kärleken ibland kan ta ut sina svängar och hänger man inte med då

är det ingen lek

så jag antar att jag inte hade varit vaksam nog

Så jag antar att jag hade gjort bort mig för på något konstigt sätt

stod jag nu där ensam kvar

och ju mer som jag försökte tänka efter vad jag hade gjort för fel

vart jag inte det minsta klok

Önskar att hon hade kunnat ge mig en liten vink så att jag slapp stå där

och känna mig dum

som om jag vore en tok

Utan ett ord så gick hon bara sin väg och lämnade mig ensam kvar

med alla dessa frågor

Frågandes och undrandes stod jag nu där utan några som helst svar

Det enda som jag kunde se var att hon nu bara blev mindre och mindre

när hon försvann i fjärran

För helt plötsligt var hon bara borta

Ken Cassel

13/6-08.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten